

El futur d'Endesa La guerra d'opes

Reportatge

1. Fulvio Conti, president d'Enel ■ EFE 2. José M. Entrecanales, president d'Acciona ■ EFE 3. Maite Costa, presidenta de CNE ■ EFE

De Julià de Jòdar al nou cèsar, Fulvio

VAIVÉ • L'escriptor badaloní va augurar a 'El metall impur' una Endesa en mans de Gas Natural un any abans d'irrompre-hi Enel **AVALS** • L'opa d'Acciona i la italiana necessitarà l'autorització de la UE, la CNE i Solbes

David Portabella
MADRID

Quan va llançar l'opa un llunyà setembre del 2005, Gas Natural no es pensava que el seu intent seria torpedinat en el món econòmic però que triomfaria en el literari. Si en la història econòmica de l'Estat la gasista figurarà com qui va obrir la veda de les fusions al sector energètic, l'escriptor Julià de Jòdar (Badalona, 1942) li va reservar un futur exitós al seu llibre *El metall impur* (Proa), que tanca la trilogia *L'atzar i les ombres*.

En un dels últims capítols apareix el següent fragment: "Car és prou sabut que l'Absolut sol arronsar-se allà on campa l'Herói derrotat i no pas on s'exalcen els enginyers de les Forces Elèctriques de Catalunya Societat Anònima (Fecsa), avui en magna dissolució en la no menys anònima societat Empresa Nacional de Electricidad (Endesa), que algun dia passarà a mans de Gas Natural, l'antiga Catalana de Gas y Electricidad, que així s'escriu la Història".

Ambaixador d'Al Gore a Espanya
Un any i mig després que *El metall impur* guanyés el premi Sant Jordi 2005, la història de la lluita per Endesa amenaça d'eternitzar-se com a mínim un any més. La invitació espanyola per portar des de Roma el cèsar Fulvio Conti, primer executiu d'Enel, garanteix a

la llarga una Endesa hispano-italiana presidida per José Manuel Entrecanales, president d'Acciona. Als seus 44 anys, aquest madrieny comanda la tercera generació empresarial dels Entrecanales i només ha abandonat el seu perfil discret per apadrinar a Espanya el documental d'Al Gore *Una veritat incòmoda* sobre el canvi climàtic.

L'estratègia d'Entrecanales comprant el 21 per cent d'Endesa deixa com a lliçó que a Espanya és preferible fer-se fort com a accionista i després aspirar al control total abans que llançar una opa. El cost: haver multiplicat per vuit el deute de la quarta constructora de l'Estat fins als 9.128 milions.

Si bé ha dinamitat l'opa d'E.ON,

Acciona ha gastat 7.300 milions pel 21% d'Endesa i en un any ha multiplicat el deute per vuit, fins als 9.128 milions

el tàndem Acciona-Enel es troba ara lligat de peus i mans durant sis mesos. No serà fins aleshores que el regulador de la borsa, la CNMV, els autoritzarà a llançar una opa per separat o conjuntament. Setembre, però, no serà l'etapa final de res sinó el punt de partida d'un rosari d'autoritzacions que ja van haver de passar Gas Natural, i més tard, E.ON.

Quan rebí llum verda de la CNMV, l'opa d'Acciona-Enel hauria de ser analitzada per la Comis-

sió Nacional de l'Energia (CNE), el regulador del sector energètic que presideix Maite Costa. La CNE va imposar inicialment a E.ON condicions molt dures que després va suavitzar davant les amenaces de Brussel·les de portar Espanya als tribunals europeus per atemptar contra el lliure mercat. El litigi encara dura i caldrà saber si la CNE serà igual de severa amb l'elèctrica italiana, que ve de la mà d'Acciona i té el vistiplau de la Moncloa.

Vistiplau necessari de Brussel·les
Segons ha avançat el ministre d'Indústria, Joan Clos, la CNE aplanarà el camí d'Enel a Espanya excloent la seva filial Viesgo de la llista dels cinc operadors principals del sector elèctric.

La llei prohibeix exercir drets de vot per sobre del 3 per cent en dues companyies principals. Amb la substitució de Viesgo per Gas Natural, Enel tindrà via lliure per fer valer el seu pes a Endesa. L'últim permís recaurà en el ministre d'Economia, Pedro Solbes, ja que Enel conserva el 30 per cent de capital públic en mans de l'Estat italià.

En una pel·lícula amb constants canvis de guió i en què l'únic segur és que ningú pot cantar victòria, falta saber què faran Manuel Pizarro i la resta de consellers com Miguel Blesa (Caja Madrid) amb les seves accions. Un element més d'un desenllaç que ara per ara sembla inescrutable fins i tot per a la imaginació literària. ■

TANTxTANT

Modest Guinjoan
Josep Maria Llauredor

Tenir fums

En les persones, l'ego té una gran força, sobretot, quan, a més, es té poder. Tots coneixem empresaris que tenen l'esguard de qui mira des de l'àtic dels escollits o que caminen amb el capteniment de les estrelles de Hollywood; però també n'hi ha que no sembla gens que siguin amos de veritables imperis o que tinguin l'admiració –i l'enveja– dels seus competidors. També hi ha qui és nomenat per a un càrrec mitjà i qualsevol diria que ho ha estat per a director general; i també hi ha directors generals que es confonen amb qualsevol dels seus col·laboradors. Això també passa amb polítics que, un cop instal·lats, obliden els principis, o amb artistes que canvien art per popularitat. Arribada a certa edat, si no hi ha un sotrac, la gent no canvia fàcilment. Diuen que l'educació marca molt. La gent jove està en fase de formació de les seves actituds. Molts fills d'avui dia han estat pujats amb amor; i també

Els fums són una boira espessa com una cuirassa que vol tapar les misèries humanes

agombolats amb la màxima protecció perquè siguin homes i dones segurs de si mateixos. Hi ha casos d'estudiants d'escoles i universitats que en surten amb el pit inflat, aspirants a directors generals i amb ínfulas d'entrar en el rànquing dels millors; qualsevol altra cosa els és un fracàs. Ho noten els empresaris i directius que, un temps després de fitxar-los, s'adonen que ni l'esforç ni els resultats s'adiuen amb el que cobren. Llavors és quan es veu que els fums són això, una boira espessa com una cuirassa que pretén tapar les misèries humanes d'una persona que és com qualsevol altra, però embolcallada amb un tuf de prepotència. I esclar, tothom, si pot, evita treballar i tractar amb qui s'amaga darrere una cortina de fum i amb qui, arribat a manar, li pugen els fums.

Les tres elèctriques van generar 63.444 milions en 15 anys

■ Endesa va arribar als 29.892 milions, Iberdrola als 23.915 i Fenosa als 9.637

Redacció
BARCELONA

Les tres principals elèctriques espanyoles (Endesa, Iberdrola i Unión Fenosa) van generar 63.444 milions d'euros en valor per als seus accionistes durant el període comprès entre 1991 i 2006, segons un estudi realitzat pel professor de l'IESE Pablo Fernández.

La que va crear més valor va ser Endesa, amb 29.892 milions d'euros, per davant d'Iberdrola (23.915 milions) i Unión Fenosa (9.637 milions), segons l'estudi.

L'augment de valor per als accionistes és igual a l'increment de la capitalització de les accions, els dividendes pagats a l'any i altres pagaments (reduccions de nominal o amortització d'accions). A aquests conceptes cal restar-los els desemborsaments per ampliacions de capital i la conversió d'obligacions. L'augment de la capitalització va ser de 33.403 milions en el cas d'Endesa durant l'esmentat període, mentre que va pujar a 26.322 milions en el cas d'Iberdrola i a 10.449 milions a Unión Fenosa.

El preu del diner
La reducció dels tipus d'interès en el període esmentat (els tipus a 10 anys van passar de l'11,26% el desembre del 1991 al 3,97% el desembre del 2006) va ajudar a l'augment de la cotització de les accions, segons aquest informe.

La rendibilitat ponderada pels accionistes en aquests 15 anys va ser del 19,1% a Endesa, del 19,5% a Iberdrola i del 21,6% a Unión Fenosa. Aquestes rendibilitats van ser sensiblement superiors a les de l'Íbex 35 (15,4%). L'augment del deute d'aquestes companyies durant aquest període va ser de 14.332 milions a Endesa; 2.748 milions a Iberdrola i 2.884 a Unión Fenosa. ■